این (سعد بن معاذ) کسی است که برای مرگش عرش الله به لرزه درآمد و دروازه های آسمان گشوده شد و برای تشییع جنازه اش، هفتادهزار ملک شرکت داشتند. (ولی با وجود این همه مناقب و فضائل) لحظه ای قبر او را بهم فشرد و بلافاصله رها کرد.

از ابن عمر رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «هَذَا الَّذِي تَحَرَّكَ لَهُ الْعَرْشُ، وَفُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ السَّمَاءِ، وَشَهِدَهُ سَبْعُونَ أَلْفًا مِنْ الْمَلَائِكَةِ، لَقَدْ ضُمَّ ضَمَّةً، ثُمَّ فُرِّجَ عَنْهُ»: «این (سعد بن معاذ) کسی است که برای مرگش عرش الله به لرزه درآمد و دروازه های آسمان گشوده شد و برای تشییع جنازه اش، هفتادهزار ملک شرکت داشتند. (ولی با وجود این همه مناقب و فضائل) لحظه ای قبر او را بهم فشرد و بلافاصله رها کرد».

[صحیح است] [به روایت نسائی]

رسول الله صلی الله علیه وسلم در این حدیث شریف از مناقب صحابی جلیل القدر سعد بن معاذ رضی الله عنه می گوید، کسی که عرش الله رحمان بخاطر شادمانی از قدومش به لرزه درآمد و درهای آسمان برای او باز شد، تا رحمت های الله نازل گشته و ملائکه به زمین آیند و برای ورود او و استقبال از روحش آماده شوند؛ زیرا بهشت محل ارواح مؤمنان است که بالای آسمان هفتم قرار دارد. همچنین از جمله فضایل این صحابی بزرگ این است که هفتاد هزار ملک جهت بزرگداشت او در تشییع جنازه اش حاضر بودند. سپس رسول الله صلی الله علیه وسلم با وجود بیان این همه فضیلت برای سعد و بیان جایگاه والای او نزد پروردگار، به این مساله اشاره می کند که قبر او را فشرد و سپس رهایش نمود. و این فشردن چیزی است که همه تجربه خواهند نمود و اگر قرار بود کسی از آن نجات یابد، سعد بن معاذ نجات می یافت، چنانکه رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/10559